

Босна и Херцеговина
РЕПУБЛИКА СРПСКА
ВРХОВНИ СУД
Број: 16 0 У 001427 23 Увп
Бања Лука, 16.01.2024. године

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Едине Чупељић, предсједника вијећа, Страхине Ђурковића и Смиљане Мрше чланова вијећа, уз учешће Жељке Вујановић као записничара, у управном спору по тужби М.Ћ. из К., М., заступана по адвокатима М.К. и Д.Б. из Заједничке адвокатске канцеларије, Г. (у даљем тексту: тужитељице), против рјешења број ... од 06.7.2021. године, туженог Начелника Општине К., кога заступају адвокати Д.К. и Б.М. из Заједничке адвокатске канцеларије К.и М. из Б., у предмету давања у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике Српске, одлучујући о захтјеву тужитељице за ванредно преиспитивање пресуде Окружног суда у Приједору број 16 0 У 001427 21 У од 05.12.2022. године, на нејавној сједници вијећа одржаној 16.01.2024. године, донио је

ПРЕСУДУ

Захтјев се одбија.

Тужитељица се одбија са захтјевом да јој тужени надокнади трошкове управног спора.

Тужени се одбија са захтјевом да му тужитељица надокнади трошкове одговора на захтјев.

Образложење

Побијаном пресудом одбијена је тужба против оспореног акта (Обавјештења о резултатима јавног огласа број ... од 28.5.2021. године) којим је одбијен приговор тужитељице изјављен на обавјештење Комисије за давање у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике Српске број ... од 04.5.2021. године.

Одбијање тужбе образложено је прихватањем разлога из оспореног акта да је поступак давања у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике Српске регулисан Правилником о поступку давања у закуп пољопривредног земљишта у својини Републике Српске („Сл. гласник Републике Српске“ број: 47/12, 65/15 и 45/16, у даљем тексту: Правилник) којим је у одредби члана 13 став 4 прописано да ако се од објављивања јавног огласа па до закључења уговора о закупу утврде неправилности, Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде ће поништити јавни оглас или дио јавног огласа, а што је садржано и у самом тексту јавног огласа од 04.5.2021. године, па будући да је од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде дописом број .... од

01.10.2021. године, констатовано да су након увида у јавни оглас и достављену документацију уочени пропусти и неправилности приликом додјеле пољопривредног земљишта из блока број Д-22, те да се тај дио јавног огласа треба поништити па сагласно ставу наведеног министарства исказаном у рјешењу број ... од 19.10.2021. године да се наведени дио јавног огласа поништи, тужени је донио обавјештење број ... од 15.11.2021. године којим је поништио дио јавног огласа од 04.5.2021. године за давање у закуп пољопривредног земљишта садржаног у блоку број Д-22 па се суд није ни упуштао у разматрање навода тужбе, с обзиром да су поништењем предметног дијела огласа поништене и све правне посљедице које је исто произвело.

Благовременим захтјевом за ванредно преиспитивање те пресуде (у даљем тексту: захтјев), тужитељица побија наведену пресуду због повреде закона и повреде прописа о поступку која је могла бити од утицаја на рјешење ствари. Истиче да су учињени бројни пропусти од стране предсједника комисије и чланова Комисије јер су имали увида у попуњене обрасце понуда свих пољопривредника и на тај начин имали могућност штимања резултата конкурса. Сматра да је она испунила све услове за додјелу земљишта у закуп. Наводи да на огласној табли нису биле истакнуте блок парцеле, као ни на веб страници Општине, већ само јавни позив и катастарске честице што је у супротности са чланом 13 Правилника, те да је коначна ранг листа сачињена супротно одредбама Правилника. Занемарена је чињеница да је супруг тужитељице члан домаћинства и да заједнички обрађују наведену земљу при чему је он био дугогодишњи члан задруге, а има статус борца I категорије. Наглашава да Општина К. након што је поништен дио огласа никада послје није расписала нови јавни оглас. Предлаже да се захтјев уважи, побијана пресуда укине и предмет врати на поновно одлучивање, те је затражила трошкове управног спора.

Тужени у одговору на захтјев понавља наводе из оспореног акта с тим што додаје да тужитељица има регистровано пољопривредно газдинство чији члан је и Р.Ћ. и да је тужитељица на основу јавног огласа из 2015. године добила и закључила уговор о закупу пољопривредног земљишта од 16.3.2015. године као и 2019. године па будући да је Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде констатовало да су у поступку додјеле пољопривредног земљишта путем јавног огласа од 04.5.2021. године начињени пропусти приликом додјеле земљишта из блока Д-22, те наложило да се у том дијелу поништи јавни оглас, то је тужени својим обавјештењем од 15.11.2021. године поништио наведени дио јавног огласа тако да земљиште из блока Д-22 није додијељено ни једном понуђачу. Предлаже да се захтјев одбије, а тужитељица обавезе да туженом надокнади трошкове одговора на захтјев.

Размотривши захтјев и побијану пресуду по одредбама члана 39. Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске“, број 109/05 и 63/11, у даљем тексту: ЗУС), затим одговор тужене стране, као и цјелокупне списе овог управног спора и предметне управне ствари овај суд је одлучио као у изреци пресуде из сљедећих разлога:

Правилно је пресудом нижестепеног суда одбијена тужба као неоснована јер је у поступку провјере законитости додјеле земљишта у закуп од стране Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде утврђено да су уочени пропусти и неправилности приликом додјеле пољопривредног земљишта из блока Д-22 па је рјешењем од 19.10.2021. године дата сагласност да се наведени дио јавног огласа поништи. У

извршењу тог рјешења тужени је донио обавјештење 15.11.2021. године којим је поништио дио јавног огласа број ... од 04.5.2021. године који се односио на додјелу земљишта у закуп из блока Д-22, а што је у сагласности са одредбом члана 13 став 4 Правилника па правилно нижестепени суд наводи да се није ни упуштао у разматрање навода тужбе.

Овакво закључивање нижестепеног суда прихвата као правилно и Врховни суд јер поништавањем дијела огласа о додјели земљишта у закуп поништавају се и све правне посљедице које су проистекле из тог поступка.

Будући да је дио јавног огласа о додјели земљишта у закуп из блока Д-22 поништен и да то земљиште није додијелено у закуп ни једном од понуђача, то је онда ирелевантно разматрање навода захтјева тужитељице.

Ови приговори тужитељице могу бити од утицаја једино у поновном поступку додјеле земљишта у закуп из блока Д-22 али, како из чињеничног стања предмета произлази, јавни оглас за давање тог земљишта у закуп до данас није објављен.

Код таквог стања ствари, овај суд налази да побијаном пресудом није остварен ниједан разлог њене незаконитости из одредбе члана 35 став 2 ЗУС, па се захтјев тужитељице, на основу одредбе члана 40 став 1 тог закона, одбија.

Будући да је одбијен захтјев тужитељице, то јој сходно одредби члана 6 Закона о измјенама и допунама Закона о управним споровима („Сл. гласник Републике Српске“, број 63/11) по начелу *argumentum a contrario*, не припадају трошкови управног спора, због чега је њен захтјев за надокнаду трошкова састава захтјева по адвокату одбијен као неоснован.

Тужени је одбијен са захтјевом за надокнаду трошкова одговора на захтјев, јер давање одговора на захтјев није обавезна радња у поступку управног спора, с обзиром да наводи одговора на захтјев нису утицали на одлуку суда, будући да би иста одлука била донесена да тужени није ни дао одговор на захтјев.

Записничар
Жељка Вујановић

Предсједник вијећа
Едина Чупељић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Биљана Аћић